

اعتراض و کلا علیه شفافیت!

نمایندگان مجلس برای نخستین بار وکالت را در جرگه کسب وکارهای اقتصادی قرار دادند و کلا هم این اقدام را خلاف ذات حرفه خود می‌دانند

علیرضا سزاور

نمایندگان مجلس در راستای شفاف‌سازی و ساماندهی به خدمات حقوقی کانون‌های وکلای دادگستری را مکلف به همسکاری با هیئت مقررات‌زایی وزارت اقتصاد کردند. در واقع نمایندگان برای نخستین بار وکالت را در جرگه کسب‌وکارهای اقتصادی قرار دادند. این مسئله موجب اعتراض گسترده و کلا علیه مجلس شده است. وکلایی که برخی شان تاکنون مالیات خود را هم نمی‌دادند، حالا باید تمام امور خود را زیر ذره‌بین ناظران قرار دهند. نمایندگان مجلس شورای اسلامی به تازگی طرح اصلاح مواد یک و ۴ قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی را برای تأمین نظر شورای نگهبان مورد اصلاح قرار دادند و آن را تصویب کردند. براساس بندهی از این قانون، حرفه وکالت به‌عنوان کسب و کار تلقی خواهد شد.

کسب وکار را شأن خود نمی‌دانند

براساس بند «م» ماده ۱۷ین طرح «کانون‌های حرفه‌ای و تخصصی دولتی و غیردولتی و همچنین خدمات قوه‌قضائیه و دستگاه‌های زیرمجموعه آن بنا به تشخیص هیئت مقررات‌زایی و بهبود محیط کسب‌وکار» مکلف به ثبت شرایط اخذ مجوز و پروانه کسب‌وکار در درگاه ملی مجوزهای کشور و دیگر سامانه‌های مذکور در این قانون خواهند بود.

و طبق تفسیر موجود در این بند، کانون‌های وکلای دادگستری نیز از جمله کانون‌های حرفه‌ای غیردولتی تلقی خواهند شد که مکلف به همسکاری با هیئت مقررات‌زایی وزارت اقتصاد خواهند شد.

از این رو براساس بند «ب» ماده ۱۷این مصوبه کانون‌های وکلای دادگستری موظفند «ظرف مدت چهار ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون، نسبت به اظهار عنوان و تکمیل شناسنامه صدور، تمدید، اصلاح و لغو مجوزها براساس استانداردها تعیین شده توسط هیئت مقررات‌زایی و بهبود محیط کسب‌وکار روی درگاه ملی مجوزهای الکترونیکی اقدام کنند.»

به بیان ساده با این مصوبه، وکالت هم در جرگه کسب‌وکارهای اقتصادی و سودآور قرار خواهد گرفت. همین مسئله مورد اعتراض بسیاری از وکلا شده است و آنها این قانون را در تضاد با اساس و اصول حرفه وکالت می‌دانند.

هیئت مقررات چیست؟

هیئت مقررات‌زایی و بهبود محیط کسب و کار در وزارت امور اقتصادی و دارایی و به منظور توسعه فعالیت بخش‌های غیردولتی در اقتصاد ملی، توانمندسازی و رفع محدودیت از فعالیت این بخش‌ها در عرصه‌های اقتصادی و تسهیل سرمایه‌گذاری در کشور ایجاد شده است.

از جمله وظایف هیئت مقررات ز‌زایی و بهبود محیط کسب و کار براساس ماده ۷ین قانون از یکسو «تسهیل و تسریع شرایط و مراحل صدور مجوزهای کسب و کار با حداقل هزینه و مراحل و ترجیحا به صورت آنی و غیر حضوری و راه‌اندازی آن در کمترین زمان ممکن» و از سوی دیگر «حذف یا اصلاح دستورالعمل‌ها، بخشنامه‌ها، آیین‌نامه‌ها و سایر مقررات اجرایی مخل کسب و کار» است.

مصوبات این هیئت تا آنجاست که مجوزها و حذف و اصلاح بخشنامه‌ها، دستورالعمل‌ها و آیین‌نامه‌های این نهاد پس از تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی و در مورد تصویب‌نامه‌های هیئت وزیران پس از تأیید هیئت وزیران، برای تمامی مراجع صدور مجوز لازم‌الاجراست.

از این رو تمامی مصوبات هیئت مذکور برای مراجع صدور مجوز، نافذ و لازم‌الاجراست و هیچ مرجع صدور مجوزی حق ندارد در تعایر با مصوبات این هیئت

اقدامی را انجام دهد.

وزیر امور اقتصادی و دارایی، رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور، معاون حقوقی رئیس‌جمهور، رئیس سازمان اداری و استخدامی کشور، دو نفر از نمایندگان مجلس به‌عنوان ناظر به انتخاب مجلس شورای اسلامی، دادستان کل کشور، رئیس دیوان عدالت اداری، رئیس دیوان محاسبات، رئیس سازمان بازرسی کل کشور و رؤسای اتاق‌های بازرگانی ایران هم از اعضای هیئت مقررات‌زایی هستند.

کلام مهمی در رقابتی شدن فضای حقوقی

استادیار دانشکده مدیریت، علم و فناوری دانشگاه پلی تکنیک هم در این باره با بیان اینکه با اعلام وکالت به عنوان یک کسب‌وکار، دیگر وکلای نمی‌توانند با ایجاد محدودیت به انحصار بیشتر و کار اجرائی بپردازند، گفت: «بر اساس تبصره ۵ ماده ۷قانون‌بخش سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی صادرکنندگان مجوز کسب و کار اجازه ندارند به دلیل «شباع بودن بازار» از پذیرش تقاضا با صدور مجوز کسب و کار امتناع کنند. این عبارت بیانگر بخشی از قوانین ضدانحصاری کشور است که طبق آن تعیین ظرفیت برای کسب و کارها عملی مخل رقابت و ممتوع به شمار می‌رود.» دکنترم رضی زمانیان خاطر نشان کرد: «با این حال متولیان بخش وکالت کشور با این استدلال که وکالت کسب‌وکار نیست و کماکان قوانین قدیمی مربوط به ظرفیت‌گذاری در مورد آن جاری است، همواره خود را از شمول قانون خارج کرده‌اند و حاضر به اجرای مفاد این قانون نشده‌اند.»

این کارشناس با بیان اینکه با تصویب بند (ز) تبصره ۶ قانون بودجه سال ۹۹ عملاً وکالت یک کسب وکار به شمار آمده است، افزود: «این اتفاق خیلی مهمی است که امید است به تصریح این قانون به کسب و کار بودن وکالت عملاً مراجع تصمیم‌گیر کانون وکلای دادگستری و مرکز وکلای قوه‌قضائیه با ملزم به تبعیت از قواعد ضدانحصار از جمله لغو ظرفیت‌گذاری در این بخش نماید. با این حال به نظر می‌رسد ذات این مصوبه در همین مرحله دستاورد بسیار مهمی به شمار رفته و گام مهمی در حاکم شدن فضای رقابتی در بخش حقوقی کشور باشد.»

تناقض‌هایی که وکلا به روی خود نمی‌آورند
عضواندیشکده حکمرانی شریف ادامه داد: «هر چند با مراجعه به تعریف کسب و کار در قوانین کشور، کسب وکار بودن به‌عنوان یک فعالیت تکرار‌شونده اقتصادی (تولید کالا و خدمات با هدف کسب درآمد) واضح به نظر می‌رسد، اما متأسفانه متولیان بخش وکالت تاکنون به دنبال یک ماهیت دوگانه در این بخش بوده‌اند.»
زمانیان افزود: «از یک‌سو برای توجیه ظرفیت‌گذاری خود را مثل قضات می‌دانند که در مورد استخدام آنها محدودیت ظرفیت وجود دارد. از سوی دیگر فراموش می‌کنند که قضات و کارکنان دولت حقوق دستمزدشان نیز مقطوع بوده و طبق قواعد چانه‌زنی بازار تعیین نمی‌شود، اما زمانی که به بحث دستمزد و حق‌الوکاله می‌رسند، عملاً علاقه‌مند هستند مانند مشاغل آزاد عمل کنند تا در مورد حق‌الوکاله خود بدون هر محدودیتی چانه‌زنی کنند. در واقع منافع بخش دولتی و خصوصی را هم‌زمان مطالبه می‌کنند.» وی خاطر نشان کرد: «این اصلاحی که اتفاق افتاد، تکلیف را یکسره کرد و به وکلا گفت شما کسب وکار هستید و باید مثل سایر کسب و کارها عمل کنید؛ یعنی می‌توانید در دستمزد چانه‌زنی کنید، ولی برای ورود نباید سقف ظرفیت تعیین کنید.»

این استاد دانشگاه امیرکبیر در رابطه با اینکه چه مخالفی ممکن است در مقابل تصویب این قانون صورت بگیرد، گفت: «چون بخشی قابل توجهی از فرآیند جذب وکیل هنوز دست نهادهایی است که به شدت مخالف این اصلاح قانونی هستند، به نظر می‌رسد

مقاومت در این مورد ادامه پیدا کند.»

شکایت کانون وکلا به دیوان

جالب اینکه سال گذشته هیئت مقررات‌زایی و تسهیل صدور مجوز کسب و کار، حرفه وکالت را کسب و کار دانسته بود. بر همین اساس به کانون‌های وکلای دادگستری و مرکز امور مشاوران قوه‌قضائیه، مهم‌نامه داده بود تا اطلاعات پروانه وکالت را در پایگاه اطلاع‌رسانی مجوزهای کسب و کار بارگذاری کنند.

کانون وکلای دادگستری هم با اعتراض شدید نسبت به این اقدام، علیه مصوبه هیئت مقررات‌زایی به دیوان عدالت اداری شکایت کرد. در نهایت نیز هیئت تخصصی دیوان عدالت اداری با رد شکایت کانون وکلای دادگستری مرکز از مصوبه هیئت مقررات‌زایی، عمل وکالت را متفاوت از فعالیت مؤسسه صنفی دانست. کانون وکلای دادگستری در شکایت خود از هیئت مقررات‌زایی به دیوان عدالت اداری اعلام کرد: با توجه به تعریف فرد صنفی در مواد دو، سه و ۱۵۶ قانون نظام صنفی و تبیین تخلفات ناشی از ماده ۵۷ این قانون بعد از تحقق فوق و تعیین شرایط صدور پروانه در قانون فوق‌الاشاره، مشخص است که نظام حقوقی مستقلی برای افراد صنفی وجود دارد. با این حال براساس تبصره ماده ۲ و ماده ۳ قانون نظام صنفی، صنفی‌ها کانون خاص دارند از جهت نحوه صدور مجوز و تنظیم امور و نظارت و… از مقررات قانون نظام صنفی استثناء شده‌اند.

کانون وکلا در این شکایت تأکید کرده بود: با توجه به همین مقررات، صف وکالت از شمول مقررات نظام صنفی خارج شده و بسیاری از موازین حقوقی مربوط به رقابت، انحصار و اخلال در بازار که در مواد ۷۲ تا ۸۰ قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی تبیین شده‌اند، در خصوص وکالت مصداق پیدا نمی‌کنند وکالت از جهت ماهیت و موضوع آن و محل انجام و هدف و تشکیلات سازمانی و نحوه رسیدگی به تخلفات نیز با کسب وکارهای دیگر متفاوت است. همین تفاوت‌ها موجب شده است تا وکالت مشمول حکم مقرر در تبصره ماده ۳ قانون اصلاح سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی نباشد. بر اساس تبصره حقوقی کشور باشد.»

کار اجازه ندارند به دلیل اشباع بودن بازار از پذیرش تقاضا با صدور مجوز کسب و کار خودداری کنند. کانون وکلا در بخش دیگری از این شکایت مدعی بود: همچنین با توجه به حکم مقرر در ماده ۵۵ قانون وکالت مصوب ۱۳۱۵ که بر اساس آن هر گونه فعالیت حقوقی اشخاص باید مستند به پروانه وکالت بوده و دخالت در عمل وکالت با عناوین مختلف ممنوع است، اقدام هیئت مقررات‌زایی وزارت اقتصاد و دارایی در مستثنی کردن فعالیت‌های حقوقی از فعالیت‌های

آنها محدودیت ظرفیت وجود دارد. از سوی دیگر فراموش می‌کنند که قضات و کارکنان دولت حقوق دستمزدشان نیز مقطوع بوده و طبق قواعد چانه‌زنی بازار تعیین نمی‌شود، اما زمانی که به بحث دستمزد و حق‌الوکاله می‌رسند، عملاً علاقه‌مند هستند مانند مشاغل آزاد عمل کنند تا در مورد حق‌الوکاله خود بدون هر محدودیتی چانه‌زنی کنند. در واقع منافع بخش دولتی و خصوصی را هم‌زمان مطالبه می‌کنند.» وی خاطر نشان کرد: «این اصلاحی که اتفاق افتاد، تکلیف را یکسره کرد و به وکلا گفت شما کسب وکار هستید و باید مثل سایر کسب و کارها عمل کنید؛ یعنی می‌توانید در دستمزد چانه‌زنی کنید، ولی برای ورود نباید سقف ظرفیت تعیین کنید.»

این استاد دانشگاه امیرکبیر در رابطه با اینکه چه مخالفی ممکن است در مقابل تصویب این قانون صورت بگیرد، گفت: «چون بخشی قابل توجهی از فرآیند جذب وکیل هنوز دست نهادهایی است که به شدت مخالف این اصلاح قانونی هستند، به نظر می‌رسد

حقوقی

سرویس اجتماعی ۰۹۸۹۸۴۴

فَسَاد از دستگاه قضایی است!

پس از اقدام نمایندگان مجلس برای ساماندهی وکالت، فریاداعتراض وکلا به آسمان بلند شد،اعتراض‌هایی که بنیان منطقی هم ندارد.

به‌طور نمونه محمود علیزاده طباطبایی، حقوقدان و وکیل پایه یک دادگستری در این رابطه گفته است: «بهار در پاسخ دستگاه قضایی که می‌گویند وکلا موجب فساد در دستگاه قضایی می‌شوند، بیان کرده‌ام اگر دستگاه قضایی شما سالم باشد، وکیل فاسد نمی‌تواند کاری کند. مشکل دستگاه قضایی است که یکسری از وکلا را نیز آلوده می‌کند. تا از آن‌سو طلب نباشد، از این‌سو انتقاف نمی‌افتد. در وکالت اگر این تبدیل به کسب‌وکار شود فاجعه است و امیدوارم شورای نگهبان متوجه این فاجعه شود و جلوی آن را بگیرد. متأسفانه چون مجلس تخصصی نیست و این طرح هم در مرکز پژوهش‌های مجلس کار نشده، عواقب به‌شدت وخیم این طرح پیش‌بینی نشده است.»

در واقع این وکیل فاسد بودن چند کارمند دستگاه قضا را که خود قوه‌قضائیه هم هر از چندی از برخورد و اخراج آنها خبر می‌دهد، به معنای فاسد بودن کل سیستم قضایی دانسته است! حال آنکه افراد متخلف در هر سیستمی وجود دارند و این به معنی فاسد بودن کل آن نهاد نیست.

اول دیگران مالیات بدهند، بعد وکلا

این عضو سابق هیئت مدیره کانون وکلا درباره اینکه با ساماندهی شغل وکالت، باید وکلا هم مالیات دهند؛ و آسمان و ریسمان یافته و مدعی شده است که «چه کسی در این کشور مالیات پرداخت می‌کند که وکیل این کار را بکند؟ پرداخت مالیات را از رؤسای سه قوه شروع کنیم! رؤسای سه قوه بگویند در طول ۴۰ سال از مالیات فرار کردند! این ثابت می‌کنم از پرداخت مالیات فرار کردند. رؤسای سه قوه اموالی داشتند که این میزان افزایش ثروت داشتند و طبق قوانین مالیاتی این میزان مالیات می‌شود و پرداخت کنند. بعد وزرا و نمایندگان مجلس و سایر مسئولان مالیات خود را بپردازند. در نهایت همه مردم مشتاقانه مالیات خود را پرداخت می‌کنند.»

رأی دیوان به سود هیئت

در پاسخ به شکایت مذکور، سرپرست وزارت امور اقتصادی و دارایی و هیئت مقررات‌زایی هم با بیان اینکه کانون وکلای دادگستری صلاحیت این هیئت را پذیرفته است، گفت: «کانون وکلای دادگستری مرکز در درخواست خود تلاش دارد شغل وکالت را با کسب وکارهای دیگر متفاوت دانسته و صلاحیت هیئت مقررات‌زایی و تسهیل مجوزهای کسب و کار برای وضع مقرره مورد شکایت را نگی کند. این در حالی است که بر اساس بند ۱۱ ماده یک قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی و بند (ث) ماده یک قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار، وکالت از فعالیت مؤسسه صنفی، صنفی‌ها کانون خاص دارند از جهت نحوه صدور مجوز و تنظیم امور و نظارت و… از مقررات قانون نظام صنفی استثناء شده‌اند.»

تعریف فرد صنفی در ماده ۲قانون نظام صنفی شامل وکالت هم می‌شود و عدم شمول احکام قانون نظام صنفی بر یک حرفه به منزله استثناء شدن آن حرفه از مفهومی نیست.»
در بخش دیگری از دفاعیات سرپرست وزارت امور اقتصادی آمده است: «در قانون کیفیت اخذ پروانه وکالت و قانون استقلال کانون وکلا هیچ‌گونه حکمی در خصوص ممنوعیت اطلاع‌رسانی شرایط، مدارک و پروانه‌های وکالت وجود ندارد. قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی هم از حیث تکلیف به ارسال اطلاعات مرتبط با پروانه وکالت از سوی مراجع صدور این هیئت مقررات‌زایی، تعارض و مغایرتی با قوانین مورد استناد کانون وکلا ندارد.»
سرانجام پس از وصول لایحه دفاعی وزارت امور اقتصاد و دارایی، خردادسال قبل هیئت تخصصی دیوان عدالت اداری تشکیل و پس از بحث و بررسی، شکایت کانون وکلای دادگستری را رد کرد.

هر چند بامراجعه به تعریف کسب

وکار در قوانین کشور، کسب وکار بودن به‌عنوان یک فعالیت تکرار‌شونده اقتصادی (تولید کالا و خدمات با هدف کسب درآمد) واضح به نظر می‌رسد، اما متأسفانه متولیان بخش وکالت تاکنون به دنبال یک ماهیت مستثنی کردن فعالیت‌های حقوقی از فعالیت‌های

محمود حبیبی مدعی است که «در بند ۲۱ ماده یک قانون اصلاح سیاست‌های اصل ۴۴ به «مجوز کسب‌وکار» اشاره شده است. مراد قانونگذار مجوزی است که برای شروع، ادامه، توسعه یا بهره‌برداری فعالیت اقتصادی صادر می‌شود. این در حالی است که اساساً وکالت دادگستری به هیچ‌وجه فعالیت اقتصادی محسوب نمی‌شود. در واقع جنس وکالت با جنس فعالیت‌های اقتصادی متفاوت و نظارت وزیر اقتصاد بر نهاد وکالت ناموزون و نامتجانس است.»

این مقام کانون وکلا هم به نادیده گرفتن درآمد وکلا، جنس وکالت را غیراقتصادی دانسته است! حال آنکه در بند ۲۱ ماده یک قانون اصلاح سیاست‌های اصل ۴۴ داشتن مجوز کسب‌وکار نامطوب به یک فعالیت تولیدی – صنعتی دانسته و شامل وکالت هم می‌شود. وی با مقدس‌سازی از شغل وکالت با کسب وکار دانستن آن مخالفت کرده است. این وکیل سابقه‌چطور نمی‌داند که طبق رأی دیوان عدالت اداری، وکالت نیز از موارد مشمول اصل ۴۴ شناخته شده است؟

دیده‌بان

آیین‌نامه ساماندهی کودکان کار بر زمین مانده است

معاون وزیر دادگستری خیرداده که‌سه وضعیت کودکان کار در استان‌های سیستان و بلوچستان و خراسان رضوی نامناسب و تعداد کودکان کار در این استان‌ها «بسیار زیاد» است. محمود عباسی، در سخنان خود آماری درباره تعداد کودکان کار در این دو استان ارائه نداده، ولی گفته است ۴هزار و ۶۰۰ کودک زباله‌گرد هم در تهران فعالیت می‌کنند.

معاون وزیر دادگستری به تازگی در سخنانی، بهره‌کشی اقتصادی از کودکان برای «زباله‌گردی» را «بدترین شکل نقض حقوق کودک» دانسته و گفته اقداماتی در زمینه قطع همکاری شهرداری با پیمانکارانی که از این کودکان استفاده می‌کنند، برداشته شده است. دستیار ویژه حقوق شهروندی وزیر دادگستری در سخنان خود در موضوع حقوق کودکان تأیید کرده که آیین‌نامه ساماندهی کودکان کار و خیابان‌ها که سال ۸۴ تصویب شده، بر زمین مانده است و باعث شده که وضعیت کودکان کار در برخی استان‌ها بسیار مشکل‌زا شود. به گفته این مقام قضایی کشور، وضعیت کودکان بازمانده از تحصیل در استان‌های سیستان و بلوچستان نیز تکان‌دهنده است. محمود عباسی که دبیر مرجع ملی حقوق کودک و متخصص حقوق پزشکی از دانشگاه سوربن فرانسه هم است در این زمینه آماری ارائه نداده، ولی گفته است که اغلب آمارهای دولتی که در زمینه کودکان کار و کودکان از محروم از تحصیل ارائه می‌شود، درست نیست. هنوز در کشور آمار کودکان کار و تعریف افرادی که کودک کار شناخته می‌شوند، مشخص و دقیق نیست.

مقام‌های دولتی و شهرداری می‌گویند که حدود نیم میلیون کودک کار در ایران وجود دارد، ولی سازمان‌های غیردولتی می‌گویند که ۷ میلیون کودک کار در ایران داریم.

قوانین حمایتی کودک و خانواده

آمار کودکان کار و کودکان بازمانده از تحصیل در زاهدان و سیستان و بلوچستان همواره بالا بوده، اما بعد از آمدن کرونا، هیچ تحقیق مستقلی روی افزایش نرخ کودکان بازمانده از تحصیل صورت نگرفته است.

در خردادماه سال گذشته، معاون امور اجتماعی بهزیستی استان سیستان و بلوچستان اظهار نمود: در حال حاضر دو مرکز دولتی ساماندهی کودکان خیابانی و کار در شهرستان‌های زاهدان و زابل با هدف کنترل و کاهش آسیب‌های اجتماعی ناشی از کار و زندگی کودکان در خیابان و تعداد سه مرکز غیردولتی آموزشی حمایتی کودک و خانواده در شهرستان‌های زاهدان و زکک با هدف ارتقای سلامت جسمانی، روانی و اجتماعی این کودکان مشغول به فعالیت هستند.

به گفته وی، در سال ۱۳۹۷ تعداد هزار و ۷۵ کودک خیابانی و کار در سطح استان شناسایی و در مراکز مربوطه نسبت به توانمندسازی خانواده‌های ایشان اقدام شده است. همچنین تعداد هزار و ۱۸۱ کودک بازمانده از تحصیل شناسایی شده و اقداماتی جهت بازگشت کودکان به ادامه تحصیل صورت پذیرفته است و در این راستا تفهنامه همکاری با اداره کل آموزش و پرورش و دانشگاه علوم پزشکی منعقد گردیده است. اما بعد از آمدن کرونا، آمارها چقدر تغییر کرده است؛ در خردادماه سال جاری؛ یعنی درست یک سال بعد از آن، مدیر کل بانوان و خانواده‌استانداری سیستان و بلوچستان گفت: هزار و ۲۵۷ کودک کار در این استان وجود دارد.

۵سال پس از قانون حمایت از حقوق کودکان
معاون امور اجتماعی بهزیستی خراسان رضوی همچنین افزود: در واقع کودکان کار مطیع عوامل همین شبکه‌هایی هستند که از کار کردن این کودکان بیشتر از همه سود می‌برند و شرایط اقتصادی جامعه در افزایش این موضوع بسیار دخیل است، بنابراین ابتدا خانواده‌ها باید در زمینه اقتصادی توانمند شوند. حقایق‌ی با اشاره به قانون حمایت از کودکان کار که در سال ۸۴ تصویب شده است، بیان کرد: جمع‌آوری و ساماندهی کودکان کار یک کار دسته‌جمعی و بر عهده ۱۲ سازمان از جمله شهرداری، نیروی انتظامی،

بهزیستی و قوه‌قضائیه است. معاون امور اجتماعی بهزیستی خراسان رضوی مطرح کرد: برای ساماندهی کودکان کار باید همه نهادهای دولتی دست در دست یکدیگر دهند تا این مشکل اجتماعی حل‌شود. وی همچنین با اشاره به آیین‌نامه کشوری حمایت از اطفال و نوجوانان گفت: این قانون اخیراً به تصویب رسیده، اما مفاد آن هنوز اعلام نشده است و طبق این قانون، پنج سازمان وظیفه شناسایی کودکان کار و معرفی آنها را به‌بهزیستی دارند.

ساماندهی از دستگاه قضایی تا ۱۳۷

حقوقادی با اشاره به شیوع کرونا در کشور بیان کرد: بسیاری از این کودکان کار از مناطق حاشیه شهر هستند و با توجه به عدم امکانات فضای مجازی این کودکان از کلاس‌های درس مدرسه خارج شده‌اند و به تندی گسری در خیابان روی آورده‌اند. همچنین مسئله بعدی نیز افزایش بیکاری در دوران کروناست که همین موضوع به افزایش کودکان کار در جامعه نیز دامن می‌زند.

وی تصریح کرد: جمع‌آوری و ساماندهی کودکان کار فقط به این ختم نمی‌شود که با جمع‌آوری ۱۰۰ یا ۲۰۰ نفر از آنها همه چیز به پایان برسد و کودکان کار از سطح خیابان‌ها جمع شوند، بلکه این اقدام باید از سوی نهادهای مختلف تداوم داشته باشد. گفتنی است در دو استانی که معاون وزیر دادگستری نسبت به وضعیت حقوق کودکان آنجا هشدار داده است، هر ساله حدود ۲هزار کودک کار از طریق سامانه ۱۲۷، ۱۳۷، نهادهای دولتی از جمله شهرداری، نیروی انتظامی و دستگاه قضایی به بهزیستی ارجاع داده و ساماندهی می‌شوند.